

CĂTRE,
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
- SECȚIA PENALĂ -

DOMNULE PREȘEDINTE,

Subsemnatul **DAN VOICULESCU**, având calitatea de inculpat în dosarul Curții de Apel București, Secția a II-a Penală, nr. 25497/3/2012**, prin av. Gh. Mateuț, în temeiul art. 71 și urm. C.pr.pen., formulez prezenta:

CERERE DE STRĂMUTARE

a cauzei ce formează obiectul dosarului penal nr. 25497/3/2012** (255/2014) al Curții de Apel București, Secția a II-a Penală, *solicitându-vă, în temeiul art. 71 C.pr.pen., ca prin sentința pe care o veți pronunța să dispuneți admiterea cererii formulate, strămutarea judecării cauzei la o altă curte de apel, pentru următoarele motive:*

Cererea de strămutare a procesului se întemeiază pe faptul că, datorită împrejurărilor cauzei și calității mele există motive de suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorilor din cadrul Curții de Apel București, Secția a II-a Penală, ar putea fi știrbită.

Deși potrivit art. 72 alin. (2) C.pr.pen., „cererea de strămutare se

depune la instanța de unde se solicită strămutarea”, întrucât la termenul din 01.07.2014, instanța de judecată a refuzat să trimită mai multe cereri instanței ierarhic superioare (contestație împotriva măsurilor asigurătorii) sau altui complet de judecată competent să soluționeze cererile (cerere de recuzare, cerere de constatare a unui incident procedural) am suspiciunea că această cerere nu va fi transmisă de îndată Înaltei Curți de Casație și Justiție, potrivit art. 72 alin. (5) C.pr.pen., astfel că soluționarea cererii nu se va putea face în cel mult 30 de zile de la data înregistrării cererii, cf. art. 73 alin. 1 C.pr.pen. Menționez că prezenta cerere a fost înregistrată și la Curtea de Apel București, la data de 3 iulie 2014, împreună cu înscrisurile pe care aceasta se întemeiază, motiv pentru care vă rog să solicitați înaintarea de îndată a cererii și a înscrisurilor anexate.

MOTIVE

Precizez faptul că împotriva judecătorilor investiți să soluționeze cauza în care am calitatea de inculpat, atât de la prima instanță, cât și de la instanța de apel, s-a pus în mișcare acțiunea penală de către PICCJ-DNA: cu privire la doamna judecător Dinu Viorica de la Tribunalul București la data de 14.03.2013 și cu privire la domnul judecător Stan Mustață de la Curtea de Apel București la data de 29.04.2014, termen acordat în cauza în care am calitatea de inculpat.

Această coincidență, cel puțin stranie, îmi întărește convingerea că asupra magistraților investiți să soluționeze cauza mea se fac numeroase presiuni, imparțialitatea acestora riscând să fie afectată.

Menționez că, în apel, la termenul de judecată din data de 15.04.2014

magistratul Stan Mustata a facut cerere de abtinere in acest dosarul dupa ce numele sau a fost mentionat in referatul DNA de arestare a judecătoarei Veronica Cirstoiu, care ar fi luat mita, judecătoare arestată în timp ce dosarul în care am fost trimis în judecată se afla în curs de soluționare în primă instanță la Tribunalul București. Precizez că doamna judecător Veronica Cirstoiu era membru al completului de judecată care avea spre soluționare cauza mea.

La următorul termen de judecată, în dimineața zilei de 29.04.2014, judecătorul Stan Mustata, membru al completului care soluționa cauza a fost reținut de DNA și ulterior arestat preventiv (<http://anticoruptie.hotnews.ro>, 29.04.2014).

Presa a relatat faptul că "pe 29 aprilie, un complet format din doi judecători ar fi trebuit să se pronunțe pe mai multe excepții ridicate de avocații lui Dan Voiculescu, prin care se solicita anularea unei hotărâri de guvern prin care ICA a fost transformat din institut în societate comercială, introducerea Ministerului Finanțelor ca parte civilă în dosar și trimiterea la ÎCCJ a unei cereri privind rezolvarea unei probleme de drept.

Ședința de judecată nu a mai avut loc, deoarece judecătorul Stan Mustață a fost ridicat de procurori și dus DNA pentru audieri, el fiind acuzat că a cerut bani de la mai mulți inculpați și persoane condamnate, printre care și de la Dan Voiculescu, pentru a da soluții favorabile acestora".

La ieșirea de la DNA, Mustață a fost întrebat de ce apare numele său în dosarul judecătoarelor Viorica Dinu și Antonela Costache și dacă există vreo legătură între acel caz și actualul în care este vizat, iar el a replicat: **"Oameni buni când Viorica Dinu a fost arestată îl judeca pe Dan Voiculescu (...) Pot să dau o achitare într-un dosar al DNA-ului, dacă ar fi apărut numele meu în celălalt?", a spus Mustață**

(<http://www.mediafax.ro>, 29.04.2014), fiind evidentă starea de teamă în care acesta se afla ca urmare a faptului că a fost investit să soluționeze cauza mea.

În aceste condiții, apreciez că la nivelul Curții de Apel București s-a creat o ambianță nefavorabilă înlăptuirii justiției, având în vedere și mediatizarea intensă a subiectului.

Anexez prezentei cereri articolele din presa scrisă, înregistrări audio-video și transcrierile unor emisiuni tv, cu titlu de exemplu, întrucât în presa scrisă s-au publicat numeroase articole referitoare la procesul în care am calitate de inculpat.

De altfel, pe tot parcursul procesului penal au existat numeroase articole de presă care urmăresc desfășurarea procesului aducând la cunoștința cititorilor termenele de judecată, soluțiile precum și dispozițiile instanței.

Odată cu presiunile efectuate asupra judecătorilor investiți să soluționeze cauza, s-a încercat și inducerea în eroare a opiniei publice, susținându-se în mod neîntemeiat că judecătorul Stan Mustață mi-ar fi cerut bani pentru a da o soluție favorabilă în cauză.

Titlurile din presă au gravitat în jurul ideii ca "Judecătorul Stan Mustață, e suspectat că a cerut mită în dosarul ICA" stire publicată de mediafax la data de 29.04.2014 și preluată ulterior de toată mass-media (www.mediafax.ro)

Aceeași idee a fost vehiculată și pe posturile de televiziune. Citez, în acest sens, un pasaj relevant dintr-o emisiune TV de la B1TV din data de 29.04.2014, ora 9.00 în care prezentatorul afirmă că "*dacă judecătorul Stan Mustață a fost reținut de DNA înseamnă că există probe că acest domn a luat mită de la Dan Voiculescu*".

Sintagma "judecătorul lui Dan Voiculescu" folosită intensiv de cea mai mare parte a presei, fapt ce demonstrează voita dezinformare și crearea ima-

ginii că aş fi încercat influenţarea soluţiei ce va fi dată în apel, când în realitate nu am nicio legătură cu acest dosar.

Ulterior trimiterii în judecată a magistratului Stan Mustaţă, pentru luare de mită şi trafic de influenţă, rechizitoriul a fost făcut public, iar interceptările de convorbiri din dosar au fost publicate în presă şi interpretate în diverse moduri.

Redau, în continuare, titlurile ce au ocupat primele pagini ale ziarelor după ce actul de rechizitoriul a fost dat publicităţii: “Intervenţii la Mustaţă în cazul ICA – Voiculescu” (titlu de primă pagină în Puterea, 28.05.2014); “Judecătorul Mustaţă, sfătuit să scape de dosarul Voiculescu” (România Liberă, 28.05.2014); “Voiculescu şi ICA – un dosar prea greu pentru judecătorul Mustaţă” (ştiri.tvr.ro, 28.05.2014); **“DNA: Judecătorul Stan Mustaţă ar fi urmat să pronunţe o soluţie favorabilă în dosarul lui Voiculescu”** (www.gandul.info); “Interceptări despre Dosarul ICA. Judecătorul Mustaţă vroia soluţie favorabilă pentru Voiculescu” (National, www.evz.ro, 27.05.2014); **DNA: Judecătorul Stan Mustaţă urma să îl ajute pe Dan Voiculescu** (www.digi24.ro). Anexez prezentei cereri publicaţiile menţionate.

Stenogramele DNA în cazul Stan Mustaţă demonstrează presiunile la care sunt supuşi judecătorii din cadrul Curţii de Apel Bucureşti cu privire la soluţionarea acestui dosar.

În acest sens reproduc un pasaj din rechizitoriul prin care a fost trimis în judecată magistratul Curţii de Apel Bucureşti dat publicităţii, constând o discuţie dintre Ion Boraciu şi Stan Mustaţă în care Boraciu întreabă „Tu nu poţi să-i faci la dosarul acela vânt, să nu-l mai ai?” iar judecătorul îi răspunde „Păi asta-i fac!”. DNA reproduce şi un comentariu al unei grefiere acuzate şi ea în dosar: „Se abţine şi dacă i-o admite, a scăpat”.

Cu privire la celălalt membru al completului investit să soluționeze cauza, judecătorul Florică Duță, la data de 19 mai 2014 site-ul www.luju.ro a publicat următoarea știre: *“Un judecător din completul care va soluționa apelul în «Dosarul Voiculescu» s-a cerut la pensie. DNA a instaurat teroarea în Magistratura”*. La data de 23 iunie 2014, judecătorul a fost pensionat, decretul de eliberare din funcție fiind semnat la această dată de Președintele României.

Presiunile care se fac asupra judecătorilor de la Curtea de Apel București DNA sunt publice și de netăgăduit. În acest sens, citez câteva titluri din presa scrisă, din care rezultă că se cere judecarea acestui dosar cu celeritate chiar de către șefa DNA, invocându-se faptul că ar putea interveni prescripția până la sfârșitul anului, fapt nereal.

Sefa DNA cere accelerarea dosarului ICA - Laura Codruta Kovesi pune presiune pe completul care îl judeca pe Dan Voiculescu: *“Dupa calculele noastre, dosarul lui Voiculescu se va prescrie in decembrie anul acesta. Sper sa se dea o solutie definitiva pana la implinirea termenului de prescriptie”*. **Kovesi confirma ca acuzațiile de corupție aduse judecătorului Stan Mustata nu au nicio legatura cu liderul PC** (www.luju.ro, 2 iunie 2014); *“Kovesi cere un verdict în cazul lui Dan Voiculescu înainte de prescrierea faptelor”* (10 iunie 2014, www.romanialibera.ro); Procurorul șef al DNA, Laura Codruța Kovesi, a declarat că dosarul lui Dan Voiculescu se va prescrie în decembrie anul acesta, ceea ce înseamnă că fondatorul Partidului Conservator va scăpa de o eventuală condamnare. Kovesi a declarat că magistrații trebuie să pronunțe o soluție în acest caz (www.gandul.info) etc.

La data de 26 iunie 2014 presa relatează că după ce președintele completului inițial, Stan Mustață, a fost arestat pentru trafic de influență, iar celălalt

membru, Florică Duță, s-a pensionat a fost necesară repartizarea dosarului la un alt complet: *“Noii membri ai completului, care vor judeca dosarul începând din 1 iulie, au promovat de curând de la Tribunalul București la Curtea de Apel din Capitala”* cu privire la care se arăta că: *“Camelia Bogdan a judecat, printre altele, dosarul de favorizare a lui Nicolae Popa, în care a fost condamnat Sorin Ovidiu Vântu, iar Mihai Alexandru Mihalcea a respins o cerere de eliberare condiționată a aceluiași om de afaceri, pe motiv că acesta «nu a făcut eforturi deosebite pe calea reeducării sale și nici nu a încercat să se remarce într-un mod deosebit».* (www.mediafax.ro).

La termenul de judecată din data de 1 iulie 2014, noul complet de judecată a respins toate cererile și excepțiile formulate de toți avocații inculpaților, în dorința de a soluționa cu celeritate acest dosar, răspunzând astfel presiunilor DNA subliniate mai sus, cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor legale. Evidențiez mai jos unele dintre cele mai grave încălcări ale normelor de drept din timpul ședinței de judecată, urmând să anexez și încheierea de ședință după redactarea acesteia:

- am invocat la acest termen un **incident procedural** referitor la compunerea completului de judecată și, în vederea soluționării acestuia, am solicitat sesizarea completului imediat următor, în conformitate cu dispozițiile art. 98 alin. 2 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor aprobat prin H.C.S.M 387/2005 cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră *“incidentele procedurale referitoare la toți membrii completului de judecată (...) se vor soluționa de completul cu numărul imediat următor, care judecă în aceeași materie”*. **Această cerere a fost respinsă chiar de completul de judecată care soluționează cauza.**

- am arătat că s-a încălcat principiului distribuirii aleatorii a dosarelor, desemnarea ambilor membri ai completului de judecată realizându-se în

mod direct prin **Hotararea Colegiului de Conducere**, fara sa se parcurga procedura impusa de normele de repartizare. Întrucât această hotărâre nu se afla la dosar, despre existența acesteia luând la cunoștință doar din presă, am solicitat instanței să dispună depunerea acesteia, cerere ce a fost respinsă;

- de asemenea, din cele două cereri de recuzare formulate la acest termen împotriva președintei de complet Camelia Bogdan, una dintre ele a fost respinsă pe fond, aceasta arătând că „*nu există motive din care să reiasă că ar fi imparțială*”, deși competența soluționării unei astfel de cereri aparține unui alt complet de judecată, potrivit art. 68 alin. (2) C.pr.pen.;

- totodată, instanța a dispus din oficiu luarea măsurilor asiguratorii față de inculpați fără ca această măsură să fie pusă în discuția părților. Extinderea sechestrului pe bunuri dispusă de instanță **încalcă principiul de drept al contradictorialității**, care impune ca orice măsură să fie pusă mai întâi în vederea inculpaților și a părților. De altfel, niciuna din cererile formulate la acest termen nu a fost pusă în discuția părților;

- unul dintre avocații din cauză a formulat contestație împotriva acestei măsuri, **instanța respingând-o, deși nu era competentă să soluționeze contestația**, ci instanța ierarhic superioară, *arătând că nu este prevăzută de lege o astfel de cale de atac*. Precizez că această cale de atac este prevăzută de art. 250 C.pr.pen.;

- mai mult, termenul acordat în cauză este 07 iulie 2014, deși aceasta nu este o cauză urgentă. Potrivit art. 100 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, *“pe perioada vacanței judecătorești se vor forma complete separate, pentru a se asigura soluționarea cauzelor urgente sau a celor care impun celeritate, precum și a celor în care a intervenit un acord de mediere, indiferent de obiectul cauzei”*. Or, conform art. 355 C.pr.pen., judecata se face de urgență, dacă în cauză sunt inculpați arestați

preventiv sau aflați în arest la domiciliu, termenele de judecată fiind, de regulă, de 7 zile, dosarul în care sunt judecat nefăcând parte din categoria cauzelor urgente. Această grabă în soluționarea dosarului aflat în apel mă îndreptățește să cred că este determinată de presiunile DNA făcute în acest dosar și prezentate în cuprinsul prezentei cereri.

În urma acestei ședințe de judecată presa a concluzionat că “*Noii judecători au băgat spaima în avocații mogulului Voiculescu*” (www.stiri.com.ro, www.paginadepolitica.ro, www.reportervirtual.ro etc.).

În aceste condiții, apreciez că se impune ca judecata faptelor pentru care am fost trimis în judecată să se efectueze de o instanță independentă și imparțială, iar nu de o instanță asupra căreia planează suspiciuni reale de parțialitate. Arăt că în jurisprudența Curții europene a drepturilor omului s-a conturat o teorie a aparenței în ceea ce privește imparțialitatea obiectivă a magistratului, potrivit căreia orice suspiciune care planează asupra unei instanțe de judecată trebuie înlăturată prin schimbarea judecătorului atunci când pentru un observator obiectiv și imparțial o astfel de instanță de judecată creează aparențe de parțialitate. S-a subliniat că aparențele de imparțialitate au un rol deosebit deoarece, într-o societate democratică, tribunalele trebuie să inspire justițiabililor deplină încredere (C. Bîrsan, *Convenția europeană a drepturilor omului. Comentariu pe articole*. Ediția 2, Ed. C.H.Beck, București, 2010, p. 476).

Art. 6 din Convenția Europeană a drepturilor Omului, impune statelor obligația de a crea un sistem judiciar, care să garanteze neutralitatea instanței. Neutralitatea este o caracteristică a instanței și un drept al oricărei persoane cu valoare absolută, în sensul în care aceasta nu poate face obiect al unor limitări și nici al renunțării părților la el.

Prin jurisprudența sa, Curtea a arătat că nu este necesar ca cel care invocă lipsa de neutralitate a instanței să probeze că, în realitate, aceasta nu a fost neutră față de părți, ci este suficient să probeze faptul că, pentru un observator exterior cauzei, există aparența unei lipse de neutralitate. Prin hotărârea Piersack c. Belgia, Curtea a menționat, pentru prima oară, principala rațiune care justifică utilizarea aparenței cu scopul de a determina neutralitatea judecătorului, precizând că, pentru ca un tribunal să inspire publicului încrederea indispensabilă justiției, este necesar apelul la aparența pe care o creează anumite aspecte din activitatea judecătorului.

Toate aspectele anterior prezentate creează cel puțin un dubiu asupra imparțialității judecătorilor secției penale a . În același sens a opinat și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care în jurisprudența sa a admis, de mai multe ori, faptul că lipsa de neutralitate nu este decât rareori o realitate palpabilă. De aceea, recunoașterea unor indicii de lipsă de neutralitate, a unei aparențe în acest sens, este suficientă pentru a înlătura prezumția de neutralitate a judecătorului. Este perfect de adevărat că, de multe ori, este posibil să existe indicii de lipsă de neutralitate, iar judecătorul să fie neutru, însă nu se întâmplă nimic dacă, într-o astfel de situație, litigiul va fi judecat de către un alt magistrat. Teoria a fost întărită ulterior, Curtea ajungând să afirme că un simplu dubiu, oricât de puțin justificat ar fi, este suficient pentru a altera imparțialitatea instanței în discuție.

Totodată, cu privire la imparțialitatea care trebuie să caracterizeze un tribunal, Curtea a precizat constant că aceasta trebuie să aprecieze, atât din punct de vedere subiectiv, prin încercarea de a determina convingerile personale ale unui anumit judecător la un anumit moment, dar și din punct de vedere obiectiv, verificând dacă acesta oferă suficiente garanții pentru a exclude orice bănuială legitimă ce s-ar putea arunca asupra sa (CEDO, hot.

Procola c. Luxemburg, 28 septembrie 1995).

În concluzie, apreciez că doar prin strămutarea prezentei cauze la o altă instanță egală în grad se va putea asigura desfășurarea normală a procesului, cu respectarea tuturor principiilor necesare asigurării unei judecăți echitabile, proces în care să nu planeze, niciun moment, asupra judecătorilor bănuieli cu privire la lipsa lor de imparțialitate.

Totodată, având în vedere dispozițiile art. 72 alin. (8) C.pr.pen., vă solicit suspendarea cauzei până la soluționarea cererii de strămutare. Potrivit, textului de lege invocat, “introducerea unei cereri de strămutare nu suspendă judecarea cauzei”, text ce se interpretează în sensul că formularea unei cereri de strămutare nu suspendă în mod automat cauza, însă suspendarea poate fi dispusă de către instanța de judecată atunci când aceasta apreciază o astfel de cerere ca fiind întemeiată.

În drept, îmi întemeiez cererea de strămutare pe dispozițiile art. 71 și urm. din Codul de procedură penală.

București

02.07.2014

DAN VOICULESCU

prin avocat Gh. Mateut

Domnului Președinte al Înaltei Curți de Casație Și Justiție